

delar af särskildt Forum för Frälsemän, numera förfallit, i saknad af frågas afgörande utaf Kongl. Maj:t och å Adelsmöte, föranlåtes jag att härmed, åberopande min i ämnet under sishållna riksdag i Kammaren afgifna motion N:o 31 och Lag-Utskottets deröfver aflåtna tillstyrkande Utlåtande N:o 66, ånyo föreslå, att Riksdagen för sin del beslutar:

upphäfvande af stadgandet i 8 Kap. 2 § 8 mom. Rättegångsbalken samt hvad Lag och Författningar i öfrigt ännu innehålla om särskildt Forum för Frälsemän och deras vederlikar.

Stockholm den 22 Januari 1868.

Axel Reutercrona.

N:o 15.

Af Herr Sv. Hansson: Om upphörande af pastors sjelfskrifvenhet till ordförande i skolråd.

Utom det att sjelfskrifvenheten är ett föraktligt oting, som numera icke finner något stöd i folkmedvetandet, så har pastors sjelfskrifvenhet till ordförande i skolrådet på många ställen visat menliga följder för folkskolans utveckling; och därför torde det vara en representants pligt, att söka hos den lagstiftande församlingen få en ändring härutinnan.

Då jag vid föregående riksdagar väckt förslaget i fråga, har det icke saknat varma vänner, som önskat dess framgång, men den olika uppfattningen om sättet att nå målet har orsakat dess fall.

Då min afsigt aldrig varit att vilja utesluta dugligheten, ehvar den finnes, utan fast mera att uppsöka densamma, upptager jag nu med stort nöje det tillägg, en värd ledamot, vid remissen af min motion N:o 18 i denna Kammare 1867, afgaf.

Under yrkande om upphäfvande af sjelfskrifvenheten för herrar pastorer att vara ordförande i skolråden, får jag föreslå:

att Kongl. Maj:ts nådiga förordning om kyrkostämma, kyrkoråd och skolråd måtte sålunda ändras:

från

från 1:sta punkten i 23 § uteslutas orden:

“såväl — — — som skolrådet“; och

4:de punkten får följande lydelse:

“Till ledamöter uti skolrådet utser församlingen å kyrkostämman lämpligt antal för nit om skolväsendet kände män på enahanda sätt, som om kommunalrämnd är stadgad; dock må i församlingen tjänstgörande prest kunna väljas till ledamot i skolrådet, äfven om han ej är till ledamot i kommunal-nämnden valbar. Stämman utser bland ledamöterna ordförande och vice ordförande.

Om remiss till vederbörligt Utskott af denna min motion anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1868.

Sv. Hansson,
från Östergötland.

Häri instämmer:

C. J. Svensén.

N:o 16.

Af Herr S. Rosenberg: Om underdånig framställning till Kongl. Maj:t, att arfvode till löntagande Riksdagsman för vikaries aflönande icke må af statsmedel utbetalas.

Genom 23 § i nu gällande Riksdags-ordning är stadgad, att hvarje ledamot af Riksdagens Andra Kammare skall såsom riksdagsmanna-arfvode af statsmedel erhålla för hel riksdag ett tusen tvåhundra Riksdaler och i proportion derefter för kortare tid. Det var sannolikt icke hvarken lagstiftarens eller svenska allmänhetens mening, att något annat arfvode för riksdagsmanna-uppdragets fullgörande, än det sålunda bestämda, skulle ifrågakomma.

Bih. till Riksd. Prot. 1868. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 1 Häft.